

beschikking

RECHTBANK

Sector kanton Locatie
zaak-rolnummer:

beschikking van de kantonrechter van 15 september 2011

in de zaak van

de Stichting Y, hierna te noemen: verzoekster,
gevestigd te,
gemachtigde: Alineen Onderwijs Solutlons, mevr. mr. A.A.C. Schouten

tegen

Y,
hierna te noemen: verweerder,
wonende te
verwerende partij.
gemachtigde: aanvankelijk DAS Rechtsbijstand, later mr. R. de Jong.

Procesverloop

Verzoekster heeft bij verzoekschrift met producties, ingekomen ter griffie op 6 juli 2011, verzocht de tussen haar en verweerder bestaande arbeidsovereenkomst te ontbinden op grond van gewichtige redenen in de zin van artikel 7: 685 BW, primair bestaande uit dringende redenen en subsidiair bestaande uit een verandering van omstandigheden. Het verzoekschrift is aangevuld met enkele ontbrekende gegevens bij schrijven van 14 juli 2011.

Het verweerschrift met producties is binnengekomen op 26 augustus 2011.

Bij brieven van 8 en 31 augustus 2011 zijn door verzoekster aanvullende producties in het geding gebracht.

De behandeling ter zitting heeft plaatsgevonden op 10 augustus 2011 en 1 september 2011. Beide partijen hebben op laatstgenoemde datum pleitnotities overgelegd. Door de griffier zijn op beide zittingsdagen aantekeningen gemaakt.

Motivering

1. Verweerder is sedert februari 2004 in dienst bij verzoekster, laatstelijk in de functie van voorzitter van het college van bestuur, tegen een bruto salaris van € 5.198,00 per maand exclusief vakantiegeld en eindejaarsuitkering. Verweerder is thans 53 jaar oud.
2. Verzoekster heeft gesteld dat de ontbinding van de arbeidsovereenkomst primair dient te geschieden op grond van dringende redenen, hierin bestaande dat verweerder ernstig plichtsverzuim is te verwijten doordat hij verweerder heeft misleid en bedrogen en doordat hij stelselmatig afspraken niet is nagekomen. Subsidiair dient te ontbinding te worden gegrond op een verandering van omstandigheden waardoor een verdere vruchtbare samenwerking tussen partijen niet meer mogelijk is. Die situatie is volgens verzoekster geheel aan verweerder te wijten, zodat geen vergoeding naar billijkheid kan worden toegekend.
3. Verweerder stelt dat het verzoek iedere feitelijke en juridische grondslag mist. Naar zijn oordeel is op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat van enig disfunctioneren sprake is. Geheel ten onrechte is hij dan ook naar zijn zeggen geschorst in januari 2011. Verweerder bestrijdt een rapport van april 2011 waarin zijn functioneren aan de orde wordt gesteld, welk rapport in opdracht van verzoekster door de onderzoeker drs. H. is opgemaakt. Dit rapport is bovendien ten onrechte aan tal van betrokkenen ter inzage aangeboden, aldus verweerder. Hij concludeert dan ook tot afwijzing van het verzoek. Voor het geval het verzoek wordt toegewezen, verzoekt verweerder om toekenning van een vergoeding ad € 180.142,00.
4. De kantonrechter heeft zich ervan vergewist dat het verzoek geen verband houdt met het bestaan van een opzegverbod.
5. Allereerst moet worden onderzocht of sprake is van de door verzoekster gestelde dringende redenen. Mede gelet op het daarop gevoerde verweer, kom ik niet tot het oordeel dat dringende redenen in voldoende mate aannemelijk zijn gemaakt. Zo is niet komen vast te staan dat verweerder met opzet verzoekster op het verkeerde been heeft gezet of heeft bedrogen door opzettelijk onjuiste informatie te verschaffen. Van het stelselmatig niet nakomen van afspraken met verzoekster is evenmin voldoende gebleken. De door verzoekster gegeven onderbouwing van die (door verweerder gemotiveerd weersproken) beschuldigingen wijst eerder op onvoldoende tijdige informatieverschaffing door verweerder aan verzoekster in de uitoefening van zijn functie. Een functie gekenmerkt door grote beleidsvrijheid, waarbij niet afdoende is gebleken van adequate controlemechanismen, ondanks de omstandigheid dat verzoekster al vanaf aanvang op de hoogte was van met verzoekster sterk afwijkende opvattingen van verweerder, zoals het geval bleek bij de sollicitatie van de heer S. in mei 2007 naar een functie in het college van bestuur. Bij de genoemde controlemechanismen speelt mee dat verweerder weliswaar voorzitter, maar tevens enig lid van het college van bestuur is. Mogelijk mede daardoor kon het gebeuren dat verzoekster soms achteraf werd geconfronteerd met onaangename verrassingen, zoals op het terrein van het financieel beleid,
6. Het verzoek is evenwel toewijsbaar op grond van de subsidiair aangevoerde verandering van omstandigheden. Verzoekster heeft aannemelijk gemaakt dat sprake is van

dergelijke omstandigheden. Ook ter zitting van 1 september 2011 is mij duidelijk geworden dat herstel van het geschonden vertrouwen in elkaar redelijkerwijs niet is te verwachten. Zoals uit de door verzoekster overgelegde stukken blijkt en door haar bevestigd ter zitting van 1 september 2011, is verzoekster tot het oordeel gekomen dat verweerder de noodzakelijke eigenschappen mist om de onderhavige functie succesvol te kunnen uitoefenen.

of die conclusie ook gerechtvaardigd is, kan in het midden blijven. Immers ook is gebleken van omstandigheden die onderstrepen dat partijen diepgaande en onoverbrugbare verschillen van inzicht hebben over het te voeren beleid, onder meer op financieel gebied en ook wat betreft het benoemen van personeel op belangrijke posten. Op grond van die verandering van omstandigheden zal de gevraagde ontbinding worden uitgesproken, voor zover het verzoek niet door verzoekster zal worden ingetrokken, waarover hierna meer.

7, Nu de vertrouwensbreuk voornamelijk is terug te voeren op genoemd verschil van inzicht in het te voeren beleid, komt aan verweerder een vergoeding naar billijkheid toe. Zo'n vergoeding dient als een zekere tegemoetkoming voor de negatieve gevolgen die de ontbinding van de arbeidsovereenkomst nu eenmaal met zich meebrengt. Niet als schadevergoeding ter opheffing van die negatieve gevolgen. De hoogte van een dergelijke vergoeding pleegt te worden berekend aan de hand van diverse criteria, zoals de hoogte van het salaris, de leeftijd van verweerder en de duur van het dienstverband. Ook kunnen bijzondere omstandigheden van invloed zijn op de hoogte van de vergoeding. Dergelijke omstandigheden acht ik hier aanwezig. Zo is gebleken dat verweerder uitzicht heeft op een wachtgelduitkering die, afgezien van de te hanteren fictieve opzegtermijn, gunstiger is dan gebruikelijk in de markt. Voorts is gebleken dat de vertrouwensbreuk niet helemaal los kan worden gezien van de soms wat ontijdige, althans gebrekkige informatievoorziening van verweerder aan verzoekster, zoals met name is gebleken bij de benoeming in 2009 van de heer S. in een deeltijdfunctie. Een benoeming waarvan verweerder had moeten begrijpen dat daaraan mogelijk bezwaren zouden kunnen kleven bij verzoekster, gelet op een eerdere weigering in 2007 van verzoekster om genoemde S. in het college van bestuur te benoemen. Dat verzoekster uiteindelijk niet anders kan in 2009 dan de benoeming sanctioneren, maakt dit niet anders. Anderzijds kan ook als bijzondere omstandigheid worden genoemd de omstandigheid dat verzoekster zonder te rechtvaardigen noodzaak het voor verweerder niet uitsluitend gunstige rapport van genoemde H. ter inzage heeft beschikbaar gesteld aan een vrij grote groep betrokkenen, waardoor de naam van verweerder onnodig is geschaad. Deze omstandigheden in aanmerking nemende kom ik tot de vaststelling van een vergoeding van € 57.300,00 bruto. Omdat bij ontbinding een vergoeding wordt toegekend, dient verzoekster een termijn te worden gegund om het verzoek in te trekken.

8. De kantonrechter acht termen aanwezig om de proceskosten tussen partijen te compenseren, zowel bij intrekking als bij handhaving van het verzoek.

Beslissing

De kantonrechter:

ontbindt de tussen partijen bestaande arbeidsovereenkomst per 1 oktober 2011, tenzij het ontbindingsverzoek voor na te noemen datum wordt ingetrokken;

kent aan verweerder ten laste van verzoekster ter gelegenheid van voornoemde ontbinding

een vergoeding toe ten bedrage van bruto € 57.300,00 bruto:

bepaalt dat verzoekster uiterlijk 30 september 2011 het ontbindingsverzoek kan intrekken;

compenseert de proceskosten in dier voege dat iedere partij de eigen kosten draagt, zowel bij intrekking als bij handhaving van het verzoek.

Deze beslissing is gegeven door de kantonrechter mr. J.M.C. Obenhuijsen en in het openbaar uitgesproken op 15 september 2011.